

EL TEMPS

Bisbes

Alguna cosa important passa a Madrid. Dia a dia, quan s'observa de lluny el batec de la capital de l'estat tenim la sensació que els anys han passat en va i que la realitat és lluny del progrés, la modernització i l'obertura al món que l'establishment central proclama quotidianament amb complaença. Les últimes setmanes hi ha hagut un autèntic reguitzell d'incidents suficient per a desenganyar el més optimista.

A les sonades revelacions de l'ex-director del diari *Abc*, Luis Maria Ansón, prou comentades en aquestes i en totes les pàgines de la premsa, s'hi han afegit les declaracions lamentables d'un ampli ventall de personatges, des del president José Maria Aznar fins a l'ex-banquer Mario Conde. Tots han dit la seua sobre la hipòtesi de la conspiració d'un grup de periodistes poderosos contra el govern de Felipe González, sense aportar ni un gram de sensatesa que contribueca a calmar l'ambient i a aclarir els fets. Ha tornat la tensió. I tots els altres, espectadors, la pateixen.

L'últim capítol ha estat l'incident de les declaracions del també periodista Antonio Herrero, de la cadena COPE, comparant l'ex-ministra Rosa Conde amb Monica Lewinsky. Per si no n'hi havia prou, la croada dels partidaris d'Herrero per defensar el periodista de l'allau de crítiques que li ha caigut al damunt, ha estat tant o més penosa que l'ofensiva comparació entre les dues senyores.

En fi. Sincerament, sense voler de cap manera caure en el tòpic, enmig de tota aquesta il·lustrativa pèrdua de temps i d'energies, es constata l'absència de noves idees aplicades a la solució dels problemes reals de la societat d'avui dia, i també l'absència de lideratges dignes de ser tinguts en compte en els diferents sectors polítics i socials. Sempre hi ha les excepcions que confirmen la regla, però la regla és aquesta, mentre no hi haja algú que pugua demostrar el contrari.

Només han faltat els bisbes per a reblar el clau i confirmar que aquí no s'avança, mentre ells puguin evitar-ho. Els portaveus de la Conferència Episcopal espanyola han ensenyat descaradament el llautó fent veure que renyaven afectuosament Herrero, "empleat" seu a la COPE, però justificaven al mateix temps l'ambient de tensió incontralada que tot ho permet. Han confós la llibertat d'expressió amb la llei de la selva, coincidint sospitosament en això amb el director d'*El Mundo*, Pedro J. Ramírez, també membre de "la conspiració" al costat dels Herrero i Ansón.

La situació ha arribat a l'extrem de provocar una significativa polèmica entre els caps visibles de l'església espanyola i els bisbes catalans. Les mitres de Madrid han desaprovat l'arquebisbe de Barcelona, que arran del cas Herrero es va desmarcar públicament de la línia informativa de la COPE, i han convertit d'aquesta manera el moderat Ricard Maria Carles en un heroi progressista.

En tot plegat es barreja l'olor d'encens amb la pudor de naftalina. Es barregen la realitat i els records d'un passat encara no superat, quan Espanya era un estat confessional i la dreta més dreta exercia sense discussió el poder públic... Coses que no tornaran, però que continuen

en el subconscient de certs sectors del poder que no passen els fulls del calendari i que, des de la victòria del Partit Popular en les últimes eleccions, viuen un moment d'eufòria reaccionària.

Fa pocs dies, la "defenestració de saló" del director de COPE València, Joan Soler, és segurament una trista conseqüència d'aquesta situació. A partir d'ara, Soler farà d'assessor del consell d'administració de la cadena, però les explicacions oficials no han convençut ningú. Joan Soler va ser fa anys el promotor d'un dels primers programes radiofònics en valencià, *Nosaltres els valencians*, que es feia a Castelló, i a València havia obert la COPE al pluralisme informatiu, dirigint-la amb criteris professionals. Feia nosa a la conspiració. ■

"Els bisbes de Madrid han convertit el moderat Ricard Maria Carles, arquebisbe de Barcelona, en un heroi progressista."

"Confonen la llibertat d'expressió amb la llei de la selva."